

Sundheds- og Ældreministeriet

Enhed: AELSAM
Sagsbeh.: SUMLFI
Koordineret med:
SUNDHEDSJURA
Sagsnr.: 1801824
Dok. nr.: 588570
Dato: 02-05-2018

NOTAT

Høringsnotat om udkast til forslag til lov om ændring af sundhedsloven, lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. (Tandpleje til voksne i privat praksis, tilskud og klageadgang m.v.)

1. Modtagne hørings svar

Udkast til forslag til lov om ændring af sundhedsloven og lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet (tandpleje til voksne i privat praksis, tilskud og klageadgang m.v.) har været sendt i høring i perioden 23. marts – 6. april 2018 hos følgende myndigheder og organisationer:

Advokatrådet, Ankestyrelsen, Alzheimerforeningen, Ansatte Tandlægers Organisation, Bedre Psykiatri, Brancheforeningen for privathospitaler og klinikker, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Handicapforbund, Dansk Industri, Dansk Psykiatrisk Selskab, Dansk Psykolog Forening, Dansk Selskab for Almen Medicin, Dansk Selskab for Folkesundhed, Dansk Selskab for Kvalitet i Sundhedssektoren, Dansk Selskab for Patientsikkerhed, Dansk Sygeplejeråd, Dansk Tandplejerforening, Danske Dental Laboratorier, Danske Fysioterapeuter, Danske Handicaporganisationer, Danske Patienter, Danske Regioner, Region Hovedstaden, Region Sjælland, Region Nordjylland, Region Midtjylland, Region Syddanmark, Danske Universiteter, Danske Ældreråd, Datatilsynet, De Offentlige Tandlæger, Det Centrale Handicapråd, Det Etske Råd, Diabetesforeningen, Epilepsiforeningen, Ergoterapeutforeningen, Finanstilsynet, FOA, Forbrugerombudsmanden, Foreningen af kliniske diætister, Foreningen af Radiografer, Foreningen af Praktiserende Speciallæger, Foreningen af Speciallæger, Foreningen af Specialtandlæger i Ortodonti, Dansk Selskab for Tand-, Mund- og Kæbekirurgi, Forsikring og Pension, Færøernes Landsstyre, Gigtforeningen, Grønlands Selvstyre, Hjernesagen, Hjerteforeningen, Høreforeningen, Institut for Menneskerettigheder, Jordemoderforeningen, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kræftens Bekæmpelse, Landsforeningen af Kliniske Tandteknikere, Landsforeningen af nuværende og tidligere psykiatribrugere (LAP), Landsforeningen af Statsautoriserede Fodterapeuter, Landsforeningen SIND, LO, Lægeforeningen, Organisationen af Lægevidenskabelige Selskaber, Patienterstatningen, Patientforeningen, Patientforeningen Danmark, Patientforeningernes Samvirke, Praktiserende Lægers Organisation, Praktiserende Tandlægers Organisation, Psykiatrifonden, Psykolognævnet, Rådet for Socialt Udsatte, Scleroseforeningen, Sjældne Diagnoser, Sundhed Danmark, Tandlægeforeningen,

Tandlægeforeningens Tandskadeerstatning, Tandlægeskolen (Aarhus Universitet), Tandlægeskolen (Københavns Universitet), Yngre Læger og Ældresagen.

Lovforslaget har desuden været offentliggjort på Høringsportalen.

Sundheds- og Ældreministeriet har modtaget høringssvar fra følgende organisationer og myndigheder:

Ansatte Tandlægers Organisation, Dansk Kiropraktorforening, Dansk Psykologforening, Danske Fodterapeuter, Danske Fysioterapeuter, Danske Regioner (DR), Danske Tandplejere, Datatilsynet, Foreningen af Praktiserende Speciallæger, Jordemoderforeningen, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Københavns Universitet (Tandlægeskolen), Landsforeningen af nuværende og tidligere psykiatribrugere (LAP), Praktiserende Lægers Organisation, Praktiserende Tandlægers Organisation, Rådet for Social Udsatte, Tandlægeforeningen og Ældresagen.

Følgende organisationer og myndigheder har meddelt, at man ikke har bemærkninger til det fremsendte udkast:

Ankestyrelsen, Finanstilsynet, FOA, Forbrugerombudsmanden, Institut for Menneskerettigheder, Patienterstatningen og Psykolognævnet har oplyst, at man ikke har bemærkninger til forslaget.

Dansk Arbejdsgiverforeningen har oplyst, at lovforslaget ligger uden for foreningens område, og at man derfor ikke har forholdt sig til forslaget.

I det følgende resumeres hovedindholdet af de indkomne høringssvar. Sundheds- og Ældreministeriets kommentarer er *kursiverede*.

2. Generelt

A. Proces op mod fremsættelse af lovforslaget

Jordemoderforeningen udtrykker alvorlig bekymring for den forhastede proces, som lovforslaget og den korte høringsperiode er udtryk for. Jordemoderforeningen finder, at høringsfristen har været urimelig kort og forhindrer den almindelige inddragelse af borgere og civilsamfund i den demokratiske proces.

Praktiserende Tandlægers Organisation beklager den korte høringsperiode.

Tandlægeforeningen finder det uacceptabelt, at høringen over lovforslaget kun har givet høringsparterne seks hverdage til at afgive et høringssvar til en så omfattende og gennemgribende ændring af det eksisterende system, som lovforslaget findes at være udtryk for.

Kommentar:

Sundheds- og Ældreministeriet så gerne, at der som et udfald af de langvarige forhandlinger, der har været, var indgået aftale mellem Regionernes Lønnings- og Takstnævn (herefter RLTN) og Tandlægeforeningen om en ny overenskomst om tandlægehjælp.

Imidlertid har forhandlingerne efter mere end et halvt vist sig resultatløse, og RLTN opsagde den gældende Overenskomst om Tandlægehjælp (herefter tandlægeoverenskomsten) med virkning fra den 1. juni 2018.

Opsigelsen af tandlægeoverenskomsten har været nødvendig på grund af stort overforbrug på området. Der bruges således aktuelt mere end 20 pct. mere end den økonomiske ramme svarende til knap 300 mio. kr. årligt.

Da opsigelsesvarslet er tre måneder, og den eksisterende aftale for tandlægehjælp er opsagt med virkning fra den 1. juni 2018, er der tale om en betydelig komprimeret proces for gennemførelse af det fremlagte lovforslag. Det skal ses i lyset af, at patienter i voksentandplejen fra og med den 1. juni 2018 ikke vil have ret til tandpleje med offentligt tilskud, medmindre Folketinget har behandlet og vedtaget en lovændring med ikrafttræden denne dato.

At processen er så komprimeret, indebærer bl.a., at det har været nødvendigt, at forkorte den høringsperiode, der almindeligvis stræbes efter, ligesom forslaget vil skulle hastebehandles i Folketinget. Dette er Folketinget orienteret om.

Samtidig med opsigelsen af overenskomsten indgik regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti den 28. februar 2018 en politisk aftale om nye rammer for voksentandplejen.

Med aftalen er samtlige Folketingets partier enige om at igangsætte et arbejde med at gentænke voksentandplejen i Danmark. I den forbindelse er aftalepartierne enige om at videreføre den nuværende ordning ved lov for dermed at sikre, at borgerne også fra den 1. juni 2018 har adgang til tandlægehjælp og tilskud til behandlingen hos praktiserende tandlæger i samme omfang som hidtil.

Det er således hensigten med lovforslaget at sikre borgernes fortsatte adgang til tandlægehjælp med offentligt tilskud ved [så vidt muligt] at videreføre de vilkår og betingelser for tandlægehjælp til voksne, der hidtil har været reguleret af tandlægeoverenskomsten. Der er dermed ikke tale om en gennemgribende ændring af det nuværende system.

Undtaget herfra er dels ydernummersystemet, der afløses af et system, hvor den praktiserende tandlæge, der ønsker at yde tandlægehjælp, hvortil der ydes tilskud af regionsrådet, til personer omfattet af sikringsgruppe 1 og 2, meddeler dette til regionsrådet, dels styringen af den økonomiske ramme, der med lovforslaget vil blive nærmere reguleret, end hvad der hidtil har været tilfældet.

Bemærkningerne har ikke ført til ændringer af lovforslaget.

B. Lovregulering frem for aftalemodel

Danske Regioner udtrykker støtte til den valgte model og konstaterer, at lovforslaget så vidt muligt er en indholdsmæssig videreførelse af den nuværende regulering på området.

Dansk Kiropraktorforening, Dansk Psykologforening, Danske Fodterapeuter, Danske Fysioterapeuter, Danske Tandplejere, Foreningen af Praktiserende Speciallæger, Praktiserende Lægers Organisation og Tandlægeforeningen udtrykker samstemmende bekymring over lovforslaget og det forhold, at man hermed erstatter forhandling og aftaler mellem parterne med lovgivning. Organisationerne giver udtryk for, at tandlægeoverenskomsten og samspillet med sundhedslovgivningen skal ses i sammenhæng med den danske model på arbejdsmarkedsområdet, hvorefter

arbejdsmarkedet reguleres ved kollektive overenskomster. Organisationerne udtrykker forundring over, at man ikke i stedet har valgt at udstede en konfliktbekendtgørelse i henhold til sundhedslovens § 229, der ville kunne gælde indtil en ny aftale om tandlægehjælp er indgået.

Tandlægeforeningen bemærker i den forbindelse, at sundhedslovens § 229 er et særdeles vigtigt led i hele den danske aftalebaserede model i praksissektoren, og foreningen stiller sig uforstående overfor, at man med lovforslaget helt tilsidesætter den aftalebaserede model. Foreningen tvivler meget på, om der foreligger større samfundsmæssige fordele end ulemper ved at overgå til et system, der i vid udstrækning risikerer at blive styret af markedskræfter.

Ansatte Tandlægers Organisation finder det uhensigtsmæssigt, uholdbart og disproportionalt, at der fremsættes lovforslag om regulering af tandhjælp til voksne frem for at fortsætte med den hidtidige aftalebaserede model.

Jordemoderforeningen finder, at der er tale om et markant paradigmeskift og udtrykker bekymring for, at man med så kort varsel ændrer grundlæggende forhold i sundhedsvæsenet.

Praktiserende Tandlægers Organisation beklager beslutningen om at erstatte tandlægeoverenskomsten med et lovindgreb, som organisationen finder sætter en stopper for et mangeårigt frugtbart samarbejde om tandsundheden mellem tandlægerne og regionerne.

Kommentar:

Tandlægeoverenskomsten er indgået mellem RLTN og Tandlægeforeningen i medfør af sundhedslovens §§ 65 og 227. Tandlægeoverenskomsten er udtryk for en aftale mellem regionerne og Tandlægeforeningen om priser, ydelser m.v. for behandling hos praktiserende tandlæger.

Praktiserende tandlæger er selvstændige private erhvervsdrivende, og tandlægeoverenskomsten regulerer således ikke løn- og arbejdsvilkår for ansatte på sundhedsområdet – som det er tilfældet for overenskomster omfattet af den danske model – men må efter Sundheds- og Ældreministeriets opfattelse anses for at være en aftale om priser, ydelser m.v. for et af praksisområderne i sundhedsvæsenet.

Hertil bemærkes videre, at bestemmelserne i sundhedslovens afsnit V om praksissektorens ydelser heller ikke i dag er omfattet af lov om mægling i arbejdsstridigheder, da denne (jf. lovens § 1) alene vedrører stridigheder mellem arbejdsgivere og arbeidstagere.

Sundheds- og Ældreministeriet finder derfor ikke, at lovforslaget kan tages som udtryk for et grundlæggende opgør med den danske model på arbejdsmarkedet.

Sundheds- og Ældreministeriet så som anført gerne, at der var indgået aftale mellem Regionernes Lønnings- og Takstnævn (herefter RLTN) og Tandlægeforeningen om en ny overenskomst om tandlægehjælp. Dette har imidlertid ikke vist sig muligt, og overenskomsten blev derfor opsagt af RLTN den 28. februar 2018 til den 1. juni 2018, hvilket ministeriet har måtte forholde sig til.

I forhold til bemærkningerne om, at der i stedet for et lovforslag burde udstedes en konfliktbekendtgørelse efter sundhedslovens § 229, der i en periode uden en overenskomst midlertidigt ville kunne regulere området, bemærkes, at det fremgår af sundhedslovens § 229, at sundhedsministeren, hvis der ikke foreligger overenskomst vedrørende vilkårene for ydelser efter sundhedslovens § 227, stk. 1, (herunder tandlægehjælp efter sundhedslovens § 65), fastsætter nærmere regler om vilkårene for regionernes tilskud, herunder bl.a. om ydelsernes indhold og anvendelse og om udbetaling af honorarer til sundhedspersonerne, om honorarstørrelserne på de enkelte ydelser.

Sundhedsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at honorarerne for de enkelte ydelser nedsættes i tilfælde af væsentlig øget aktivitet, der ikke er begrundet i et tilsvarende øget behov for sundhedsydelser. Ministeren kan fastsætte regler om den samlede økonomiske ramme for ydelserne samt regler om eventuel modregning i fremtidige honorarer ved overskrivelse af denne ramme. Ministeren kan ligeledes fastsætte regler om, at hidtidige overenskomstfastsatte forpligtelser knyttet til udbetaling af honorarer skal være gældende, ligesom ministeren kan fastsætte regler om henvisning til behandling.

Det er midlertidig Sundheds- og Ældreministeriets vurdering, at sundhedslovens § 229 ikke finder anvendes i den aktuelle situation, hvor der, jf. den politiske aftale om nye rammer for voksens tandplejen skal igangsættes et arbejde, der skal undersøge forskellige modeller for voksens tandplejen og diskutere forslag til en ny samlet model herfor. Det er således ministeriets vurdering, at § 229 alene finder anvendelse i en situation, hvor udgangspunktet er en midlertidig regulering i en overenskomstfri periode, indtil parterne igen indgår en aftale efter sundhedslovens § 227.

Bemærkningerne har således ikke ført til ændringer af lovforslaget.

C. Den økonomiske ramme for tandlægehjælp

Danske Regioner har med tilfredshed noteret sig, at regionerne med lovforslaget sikres, at udgifterne på området fremadrettet kan holdes inden for den økonomiske ramme, der er til rådighed.

Tandlægeforeningen anfører, at det er en forudsætning for opnåelse af en faglig forsvarlig løsning, at den økonomiske ramme til patienternes tilskud afspejler patienternes faktiske sygdomsbillede og ydelsesbehov, jf. Sundhedsstyrelsens nationale kliniske retningslinjer. Tandlægeforeningen finder på den baggrund, at der er behov for at genetablere en økonomisk ramme på et fagligt forsvarligt niveau svarende til 1,7 mia. kr. årligt i 2018-niveau. Tandlægeforeningen anfører, at en fortsat økonomisk ramme på 1,4 mia. kr. årligt vil få den konsekvens, at hver klinikejers tilbagebetaling af tilskud vil stige fra 36.000 kr. årligt til ca. 150.000 kr. årligt, og at det er urimeligt og uhørt, at tandlægerne pålægges hele ansvaret for, at de nationale kliniske retningslinjer er underfinansierede. Tandlægeforeningen anfører, at tandlæger ikke kan gradbøje eller negligere de nationale kliniske retningslinjer for at imødekomme regionernes behov for budgetsikkerhed.

Praktiserende Tandlægers Organisation bemærker, at ændringen af befolkningssammensætningen med flere ældre har en afsmittende effekt på udgifterne til tandpleje, som ikke opvejer den forbedrede tandsundhed for de yngre befolkningsgrupper og anfører, at den i den gældende tandlægeoverenskomst aftalte regulering af ydelserne udgør en samfundsøkonomisk gevinst.

Kommentar:

Den 28. februar 2018 indgik regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti en politisk aftale om nye rammer for voksentandplejen.

Med aftalen er aftalepartierne enige om at igangsætte et arbejde med at gentænke voksentandplejen i Danmark. I den forbindelse er aftalepartierne enige om at videreføre den nuværende ordning ved lov for dermed at sikre, at borgerne også fra den 1. juni 2018 har adgang til tandlægehjælp og tilskud til behandlingen hos praktiserende tandlæger i samme omfang som hidtil.

Med lovforslaget foreslås der således indført en ordning, hvor praktiserende tandlæger, der ønsker at levere tandlægehjælp til borgerne med tilskud fra regionerne, meddeler dette valg til regionsrådet, hvorefter tandlægehjælpen hos de omfattede privatpraktiserende tandlæger ydes på en række nærmere fastsatte vilkår og betingelser, svarende til de vilkår og betingelser, der hidtil har været reguleret ved tandlægeoverenskomsten.

Med lovforslaget sikres det, at borgerne kan gå til tandlægen, som man hele tiden har gjort det, og at man som borger er berettiget til tilskud til tandlægehjælp, som man hele tiden har været det.

Samtidig er aftalepartierne enige om med lovforslaget at sikre, at den gældende økonomiske ramme for voksentandplejen overholdes, indtil der på baggrund af det kommende arbejde med at gentænke voksentandplejen kan fastlægges en ny og samlet model for voksentandplejen.

Med lovforslaget foreslås derfor regler om fastsættelse af en økonomisk ramme, samt afregning og kontrol vedrørende den tandlægehjælp, som borgerne kan modtage tilskud til hos praktiserende tandlæger, der indgår i ordningen.

Der er dels tale om en videreførelse af de gældende krav til tandlæger med ydernummer, som hidtil er fremgået af tandlægeoverenskomsten, dels en mere præcis regulering af den økonomiske ramme for tilskud til tandlægehjælp af hensyn til at sikre overholdelse af den fastsatte økonomiske ramme.

Bestemmelserne forudsættes her anvendt til at håndhæve en økonomisk ramme på samme niveau som RLTN og Tandlægeforeningen hidtil har aftalt i tandlægeoverenskomstens Bilag 1, dog justeret for den løbende pris- og lønregulering.

Bemærkningerne har således ikke ført til en ændring af lovforslaget.

D. Borgerens egenbetaling

Danske Regioner udtrykker støtte til den valgte model og konstaterer, at lovforslaget så vidt muligt er en indholdsmæssig videreførelse af den nuværende regulering af området, således at patienterne fremadrettet sikres tilskud på samme betingelser som i dag.

Jordemoderforeningen bemærker, at man ikke inden for den givne tidsfrist har kunnet vurdere, om den enkelte borger er sikret lige så god hjælp med det foreslåede system som med det nuværende.

Landsforeningen Af nuværende og tidligere Psykiatribrugere finder ikke, at lovforslaget giver tilstrækkelig klarhed over, om lovforslaget kan betyde en øget egenbetaling for borgerne og henstiller til, at det anføres i bemærkningerne, at ændringerne ikke vil betyde en øget egenbetaling for borgere med psykosociale vanskeligheder.

Rådet for Social Udsatte finder ikke, at lovforslaget giver tilstrækkelig klarhed om, hvorvidt de foreslåede ændringer af den økonomiske ramme kan betyde en øget egenbetaling og henstiller i den forbindelse til, at det af bemærkningerne kommer til at fremgå, at lovforslaget ikke medfører øget egenbetaling for socialt udsatte og andre borgere på kontanthjælp, som i forvejen har yderst vanskeligt ved at betale for den nødvendige tandbehandling.

Ældresagen bemærker, at man med bekymring har noteret sig, at lovforslaget medfører en udgiftsreduktion på 288,5 mio. kr. årligt, og at man på trods af, at det fremgår af bemærkningerne, at udgiftsreduktionen ikke vil føre til øget egenbetaling for borgerne, er bekymret for om dette kunne blive en afledt konsekvens. Det er afgørende for Ældresagen, at udgiftsreduktionen ikke kommer borgerne til skade og ikke får en negativ betydning for kvaliteten i tandplejebehandlingen.

Kommentar:

Med opsigelsen af tandlægeoverenskomsten er der fra 1. juni 2018 behov for at sikre voksne borgeres adgang til tandlægehjælp og tilskud i hidtidigt omfang, da de aftaler omkring tandlægehjælp, der hidtil har reguleret området bortfalder.

Med den politiske aftale om nye rammer for voksentandplejen er aftalepartierne enige om, at ændringen af organiseringen af tandplejen for voksne, der er omfattet af sikringsgruppe 1 og 2, ikke skal føre til ændring af borgernes ret til tilskud til tandlægehjælp.

Med lovforslaget sikres det, at borgerne kan gå til tandlæge som man hele tiden har gjort det og at man som borger, er berettiget til tilskud til tandlægehjælp, som man hele tiden har været det.

Der er ikke tale om en udgiftsreduktion, men lovforslaget sikrer, at den gældende økonomiske ramme for voksentandplejen overholdes, indtil der på baggrund af det kommende arbejde med at gentænke voksentandplejen, kan fastlægges en ny og samlet model for voksentandplejen.

Dette fremgår også af det udkast til lovforslag, der har været udsendt i offentlig høring.

Der er imidlertid på baggrund af de modtagne høringssvar fundet behov for at præcisere dette i bemærkningerne til lovforslaget.

E. Arbejdet med en fremtidig model for voksentandplejen

Ansatte Tandlægers Organisation, Danske Tandplejere, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Københavns Universitet (Tandlægeskolen), Landsforeningen Af nuværende og tidligere Psykiatribrugere, Rådet for Socialt Udsatte og Ældresagen ser frem til det kommende arbejde om nye rammer for voksentandplejen og bemærker, at man stiller sig til rådighed for det videre arbejde i den forbindelse.

Kommentar:

Aftalepartierne er enige om, at arbejdet med en ny model for voksentandplejen bør gennemføres i en inddragende proces, hvor relevante interessenter i tandplejen inddrages og bl.a. vil blive inviteret til fx rundbordsdrøftelse af området.

Der vil således blive lagt vægt på, at alle relevante interessenter kommer til orde i den kommende proces. Interessenterne vil hører nærmere, når rammerne for det kommende arbejde er lagt fast. Ministeriet vil i øvrigt gerne kvittere for tilbuddet om at bidrage til dette vigtige arbejde.

Bemærkningerne har ikke ført til en ændring af lovforslaget.

F. Udviklingen i tandsundheden

Danske Tandplejere finder, at man allerede nu bør se på tilskudsstrukturen og sikre, at der er fokus på det forebyggende og sundhedsfremmende arbejde. Organisationen anbefaler, at en eventuel reduktion af tilskuddene som følge af den ændrede styring af den økonomiske ramme, bør rettes mod andre områder end den primære forebyggelse og oplister herefter ydelser, som man finder er omfattet af den primære forebyggelse.

Københavns Universitet (Tandlægeskolen) anfører, at der i de senere år har været betydelig fokus på forsømt diagnostik og behandling af sygdomme i tændernes støttevæv, og at der har været betragtelige regionale forskelle i ydelsesmønstrene inden for disse sygdomskategorier, samt at de tandlægefaglige klagesystemer har påpeget stedvis forekomst af for lave diagnostiske og terapeutiske niveauer vedrørende paradontal sygdom. Københavns Universitet (Tandlægeskolen) bemærker, at dette formentlig har øget tandlægenes fokus på området og kan have været medvirkende til den budgetoverskridelse, der har ført til opsigelse af tandlægeoverenskomsten.

Kommentar:

Den 28. februar 2018 indgik regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkepart en politisk aftale om nye rammer for voksentandplejen.

Med aftalen er aftalepartierne enige om at igangsætte et arbejde med at gentænke voksentandplejen i Danmark. I den forbindelse er aftalepartierne enige om at videreføre den nuværende ordning ved lov for dermed at sikre, at borgerne også fra den 1. juni 2018 har adgang til tandlægehjælp og tilskud til behandlingen hos praktiserende tandlæger i samme omfang som hidtil.

Den danske tandsundhed er forbedret markant i de sidste 25 år – særligt blandt børn og unge. Tandsundheden i Danmark er høj i international sammenhæng, herunder også sammenlignet med andre nordiske lande. Aftalepartierne er derfor enige om, at det er vigtigt at understøtte den positive udvikling, og at den forebyggende indsats i børne- og ungdomstandplejen også fremover skal være et centralt og bærende element i den danske tandpleje.

Aftalepartierne konstaterer dog samtidig, at der i de seneste år er identificeret væsentlige styringsudfordringer i voksentandplejen. Den forbedrede tandsundhed i befolkningen har således ikke ført til færre udgifter i den del af tandplejen, som i dag er reguleret via tandlægeoverenskomsten og som er aftalt mellem det offentlige og de privatpraktiserende tandlæger. Der er i praksistandplejen aktuelt årlige overskridelser på ca. 20 pct. af den aftalte økonomiske ramme.

Et af lovforslagets hovedformål er således, at sikre, at borgerne kan gå til tandlæge som man hele tiden har gjort det og at man som borger, er berettiget til tilskud til tandlægehjælp, som man hele tiden har været det.

Med forslaget til sundhedslovens § 64 b, stk. 2, foreslås, at sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om tandlægehjælp omfattet af stk. 1, herunder om omfanget af tandplejeydelser, indhold og anvendelse af tandplejeydelser og det tilskud, der ydes til tandplejeydelser. Endvidere fastsætter sundhedsministeren regler om borgerens egenbetaling for modtagelse af tandplejeydelser, herunder regler om afregning og adgang til at modtage prisoverslag samt gebyr for udeblivelse og afbrudt behandling.

Hensigten med bemyndigelsen er at videreføre de gældende regler om fastsættelse af tilskud til tandbehandlinger og de omfattede ydelser, samt anvendelsen heraf, i en bekendtgørelse.

Bemyndigelsen vil således blive anvendt til i bekendtgørelse at videreføre de eksisterende regler om de tandplejeydelser, der er omfattet af regionernes forpligtelse til at yde tilskud. En indgående og tilsvarende beskrivelse af de enkelte ydelser forventes optaget som bilag til bekendtgørelsen og vil indeholde en specifikation af ydelserne svarende til de i overenskomsten om tandlægehjælp fastsatte ydelser.

En tilskudsreduktion i forhold til de enkelte ydelser vil her blive sammensat således, at denne ikke fører til øget egenbetaling for patienterne, jf. den politiske aftale. Det er dog ikke her hensigten, at der skal ske større ændringer i fordelingen af tilskud på tværs af ydelser, da overvejelser herom vil skulle belyses i arbejdet med en ny model for voksentandplejen.

Bemærkningerne har ikke ført til en ændring af lovforslaget.

G. Samspillet mellem den nationale kliniske retningslinje og lovforslaget

Tandlægeforeningen finder ikke belæg for lovforslagets påstand om væsentlige styringsudfordringer på området. Tandlægeforeningen henviser i den forbindelse til processen omkring økonomiforhandlingerne mellem staten og Danske Regioner i 2017 og den evaluering af den nationale kliniske retningslinje, der blev aftalt som led i økonomiforhandlingerne. Tandlægeforeningen bemærker overordnet set, at man ikke finder, at der er den sammenhæng mellem den nationale kliniske retningslinje og udviklingen i økonomien for området, som er lagt til grund for den politiske aftale om nye rammer for voksentandplejen og lovforslaget. Man er således ikke enige i, at der har været betydelige udfordringer med at omsætte den nationale kliniske retningslinje til praksis, og at der i de seneste par år har været en aktivitetsudvikling inden for bestemte ydelser, som er vanskelig at forklare i lyset af den løbende forbedring af tandsundheden.

Kommentar:

Sundhedsstyrelsen har den 24. november 2017 offentliggjort "Evaluering af National Klinisk Retningslinje for fastlæggelse af intervaller mellem diagnostiske undersøgelser i tandplejen" (herefter NKR-evalueringen).

NKR-evalueringen konkluderer overordnet følgende på baggrund af hhv. kvalitative og kvantitative analyser af voksentandplejen:

- at Sundhedsstyrelsens nationale kliniske retningslinje for fastlæggelse af intervaller mellem diagnostiske undersøgelser i tandplejen opleves som både fagligt meningsfuld og anvendelig af tandlæger og tandplejere.
- at tandlægerne visiterer en meget høj andel af voksne patienter til gul patientkategori, herunder patienter, som ikke har en aktiv tandsygdom.
- at der er betydelige problemer med implementeringen af retningslinjen, dels på grund af konstaterede betydelige tekniske systemfejl og dels på grund af, at retningslinjen på nogle områder ikke er omsat til praksis på den måde, der var tiltænkt.

Herudover konkluderer NKR-evalueringen på baggrund af en supplerende analyse af aktivitetsmønstre, at der har været en massiv stigning i tandlægenes brug af 2 konkrete ydelser, og at denne udvikling er bemærkelsesværdig og overraskende, idet det ikke kan forventes, at tandsundheden ændres væsentligt over en så kort tidsperiode.

Dette er således baggrunden for bemærkningerne i lovforslaget om, at har været betydelige udfordringer med at omsætte den nationale kliniske retningslinje til praksis, og at der i de seneste par år har været en aktivitetsudvikling inden for bestemte ydelser, som er vanskelig at forklare i lyset af den løbende forbedring af tandsundheden.

Bemærkningerne har ikke ført til en ændring af lovforslaget.

3. Tematisk gennemgang af bemærkninger til de enkelte elementer i lovforslaget

H. Regulering af klagesystemet

Ansatte Tandlægers Organisation (ATO) bemærker, at man støtter op om en normalisering af klage- og erstatningssystemet på tandlægeområdet, således at patientklage- og erstatningssystemet gøres enstrengt. ATO bemærker samtidig, at dette vil medføre, at der kan etableres den nødvendige variation fra sundhedsområde til sundhedsområde.

Danske Regioner bemærker, at muligheden for at deponere et beløb i forbindelse med en klage er bortfaldet. Danske Regioner vurderer, at ordningen kan være gavnlig ved manglende betalingsvilje. Endvidere anfører Danske Regioner, at det bør præciseres i lovforslaget, at der er mulighed for at afslutte klagesagerne ved at indgå forlig.

Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet, Københavns Universitet bemærker, at den ændrede regulering af klagesystemet ikke vil få nogen konsekvenser for borgerne ud over en forlænget sagsbehandlingstid pga. ophobning af sager i nævnet.

Praktiserende Tandlægers Organisation (PTO) bemærker, at det er en klar forringelse af retsstillingen for patienter i voksentandplejen, at det paritetiske klagesystem forsvinder med regionernes opsigelse af tandlægeoverenskomsten. Dog finder PTO det positivt, at ministeren i lovforslaget har til hensigt at bibeholde et særligt forum for klager i voksentandplejen. PTO bemærker herudover, at det bør fastholdes, at et særligt tandlægefagligt paritetisk system vil kunne vurdere klager over pris og ydelser og med sigte på en afgørelse, der er baseret på syn og skøn.

Tandlægeforeningen bemærker, at det er en sympatisk tanke, at ministeriet vil fastholde det nuværende overenskomstbaserede tandklagesystem, og at Tandlægeforeningen gerne vil indgå i en dialog herom.

Tandlægeforeningen bemærker, at det dog er en forudsætning herfor, at den økonomiske ramme, som er en del af lovforslaget, udvides således, at den er sundhedsfaglig forsvarlig. Tandlægeforeningen vurderer i den forbindelse, at det er direkte sundhedsskadeligt, hvis det fastholdes, at man kan udøve tandpleje med den foreslåede økonomi henset til det faktiske behandlingsbehov og de gældende nationale kliniske retningslinjer.

Tandlægeforeningen bemærker samtidig, at foreningen ikke kan eller bør tage et medansvar for en så voldsom forringelse af tandsundheden og dermed folkesundheden i Danmark. Tandlægeforeningen forventer herudover, at ministeren sikrer, at der ikke vil mangle ressourcer til at sikre patientsikkerheden i det nu foreslåede klagesystem.

Kommentar:

Med opsigelsen af tandlægeoverenskomsten med virkning fra den 1. juni 2018, bortfalder det overenskomstmæssige klagesystem. Det medfører, at det ikke længere vil være muligt at få behandlet en klage over den modtagne behandling, pris, ydelser eller andet i det klagesystem, som er etableret med overenskomsten.

Som det fremgår af lovforslaget, ønsker Sundheds- og Ældreministeriets at indgå en aftale med Tandlægeforeningen om en videreførelse af et tandlægefagligt klagesystem, som minder om det overenskomstmæssige klagesystem. Ministeriet ser frem til den kommende dialog med Tandlægeforeningen herom.

Ministeriet bemærker endvidere, at det i det foreslåede klagesystemet fortsat vil være muligt at få foretaget en besigtigelse af det udførte eller manglende tandlægearbejde til brug for behandling og vurdering af den enkelte sag.

Bemærkningerne har ikke ført til ændringer i lovforslaget.

Sundheds- og Ældreministeriet har på baggrund af bemærkningerne fra Danske Regioner tilpasset lovforslaget, så det fremgår, at der i et tandlægefagligt klagesystem, i Styrelsen for Patientsikkerhed og Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, kan mægles forlig mellem parterne eller, afhængigt af sagens omstændigheder, stilles krav om, at patienten deponerer det til tandlægen skyldige beløb, før sagen behandles.

I. Mulighed for at deltage i eller fratræde den foreslåede ordning

Danske Tandplejere finder, at det af lovforslaget bør fremgå, at såvel tandlæger som tandplejere kan være ydere af den tandlægehjælp, der reguleres med lovforslaget.

Praktiserende Tandlægers Organisation og Tandlægeforeningen finder det i strid med almindelige forvaltningsretlige principper, at det med lovforslaget foreslås, at tandlæger, der i dag har tiltrådt tandlægeoverenskomsten, indgår i ordningen med mindre de giver regionsrådet meddelelse om, at de ønsker at udtræde af ordningen. Organisationen bemærker, at der med lovforslaget indføres mere vidtgående forpligtelser for tandlægerne end den hidtidige overenskomst.

Kommentar:

Indledningsvis bemærkes, at der er tale om et forslag til en overgangsbestemmelse, der har til hensigt at skabe en administrativ smidig løsning for de tandlæger, der i dag har

tiltrådt tandlægeoverenskomsten og som fortsat ønsker at yde tandlægehjælp, hvortil der ydes tilskud af regionerne.

Tandlæger, der har tiltrådt overenskomsten, men ikke ønsker at indgå i den foreslåede ordning, ville med den foreslåede overgangsordning kunne give regionen meddelelse herom, hvorefter de pågældende udtræder med sædvanligt varsel (tre måneder til udgangen af en måned).

Sundheds- og Ældreministeriet har imidlertid noteret sig de anførte synspunkter og har på denne baggrund justeret forslaget til en overgangsbestemmelse, således at det af bestemmelsen kommer til at fremgå, at tandlæger, der i dag har tiltrådt tandlægeoverenskomsten, fortsat kan yde tandlægehjælp, hvortil der ydes tilskud af regionsrådet, medmindre tandlægen senest den 30. juni 2018 til udgangen af juli 2018 skriftligt meddeler regionsrådet, at vedkommende udtræder af ordningen. Herefter vil den pågældende tandlæge ikke kunne yde tandlægehjælp, hvortil der ydes tilskud af regionsrådet, jf. den foreslåede § 64 b, stk. 1.

Tandlægen skal aktivt informere sine patienter, såfremt tandlægen udtræder af ordningen. For eksempel ved udsendelse af meddelelse herom til samtlige patienter og ved skiltning i klinikken.

I forlængelse heraf bemærkes, at der ikke er foretaget ændringer af den foreslåede overgangsbestemmelse om færdiggørelse af igangværende behandlinger. Sådanne behandlinger kan fortsættes og færdiggøres under de rammer og vilkår for tandlægehjælp, der følger af lovforslagets § 1.

J. Mulighed for at stå uden for den foreslåede ordning

Tandlægeforeningen finder det diskriminerende, at praktiserende tandlæger, der ikke ønsker at indgå i ordningen, ikke vil kunne levere tandlægehjælp til borgerne. Tandlægeforeningen henviser i den forbindelse til, at patienter, der søger behandling hos tandlæger i andre EU-lande, efter gældende ret kan få tilskud til de behandlinger, som den pågældende ville kunne få vederlagsfrit eller med offentligt tilskud i Danmark.

Tandlægeforeningen står uforstående overfor, at der ikke i forbindelse med lovforslaget, er givet tilsvarende mulighed for en model, der indebærer at tilskud følger borgeren. En sådan ordning ville indebære, at danske patienter, der søger forebyggelse, diagnostik og behandling hos tandlæger, der vælger ikke at tilslutte sig ordningen, kan få refunderet et beløb svarende til det tilskud patienten ellers ville have modtaget hos en tandlæge, der tilslutter sig ordningen.

Kommentar:

Det er korrekt, at lovforslaget stiller en række krav til de enkelte tandlæger, der vælger at indgå i ordningen, om bl.a. ejerskab og personligt ansvar. Det er en videreførelse af de krav, som gælder i tandlægeoverenskomsten i dag.

Overvejelser om ændringer af disse krav – f.eks. så patienter ligesom med tandpleje i udlandet kan tage tilskuddet med til en tandlæge uden aftale med det offentlige – er et af de elementer, som aftalepartierne bag den politiske aftale om nye rammer for voksentandplejen er enige om at belyse i det kommende modelarbejde.

Hertil bemærkes, at det efter lovforslaget er den enkelte tandlæges egen beslutning, hvis han eller hun ikke ønsker at behandle patienter med tilskud fra det offentlige. I så fald vil det derfor ikke være loven – men tandlægen selv – som evt. stiller vedkommende anderledes end en tandlæge fra et andet EU-land.

Disse bemærkningerne har ikke ført til ændringer af lovforslaget.

Imidlertid kan der være behov for at sikre, at patienter fortsat har adgang til tilskud i situationer, hvor der opstår væsentlige udfordringer med behandlingskapaciteten som følge af, at et større antal praktiserende tandlæger udtræder af ordningen med offentligt tilskud til behandling i voksentandplejen. Tilsvarende kan også være relevant i situationer, hvor der af andre grunde opstår væsentlige udfordringer med behandlingskapaciteten i voksentandplejen.

Der er derfor fundet behov for at bemyndige sundhedsministeren til at fastsætte særlige tilskudsvilkår for patienter, som modtager behandling hos tandlæger, der ikke er godkendt af regionsrådet til at behandle patienter med offentligt tilskud i voksentandplejen.

K. Erhvervsansvarsforsikring

Tandlægeforeningen anfører, at alene personer, der kan anses som selvstændigt erhvervsdrivende kan tilpligtes at tegne en erhvervsansvarsforsikring og anfører i den forbindelse, at der bør foretages en henvisning til de relevante ejerskabsbestemmelser, hvor der bør opstilles krav til, at personer der ønsker en tilslutning skal opfylde de skatteretlige betingelser for at kunne betragtes som selvstændigt erhvervsdrivende.

Kommentar:

Det bemærkes, at der som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 57 g, er tale om en videreførelse af det gældende krav efter tandlægeoverenskomsten, hvorefter tandlæger der tiltræder overenskomsten skal have tegnet erhvervsansvarsforsikring.

Bemærkningen har ikke ført til ændringer af lovforslaget.

L. Elektronisk kommunikation med borgerne

Danske Regioner bemærker, at der med lovforslagets § 57, i, stk. 2, om den praktiserende tandlæges elektronisk kommunikation med borgerne er en stramning i forhold til tandlægeoverenskomsten, hvor det alene er fastsat, at tandlægerne skal tilstræbe elektronisk kommunikation med borgerne. Danske Regioner finder, at det er uklart om tandlægerne skal eller bør tilbyde elektronisk kommunikation.

Praktiserende Tandlægers Organisation bemærker, at man støtter lovforslagets fokus på øget digitalisering og forbedring af mulighederne for elektronisk kommunikation mellem tandlæger og patienter samt videreførelsen af de eksisterende overenskomstfastsatte krav på området. Men at yderligere digitaliseringskrav og krav til udvikling af nye systemer til kommunikation mellem tandlæge og patienter må forventes at medføre øgede udgifter til it-leverandører, hvorfor der ikke kan stilles ubegrænsede krav til klinikernes elektroniske journalsystemer uden samtidig tilførsel af økonomiske ressourcer.

Tandlægeforeningen bemærker, at tandlægeoverenskomsten ikke pålægger tandlægerne en pligt til at give patienterne mulighed for elektronisk kommunikation, ligesom der ikke

er pligt til at tilbyde elektronisk tidsbestilling og indkaldelse. Krav herom vil medføre øgede udgifter for tandlægerne.

Kommentar:

Med lovforslagets § 57 i, stk. 2, foreslås, at praktiserende tandlæger, der har givet meddelelse efter § 57 e, stk. 1, skal give patienterne mulighed for elektronisk kommunikation, herunder elektronisk tidsbestilling og indkaldelse.

Forslaget er i vid udstrækning en videreførelse af gældende regler i overenskomsten, herunder dele af overenskomstens §§ 11 og 25.

Af tandlægeoverenskomstens § 25 fremgår, at tandlægerne skal tilstræbe, at der tilbydes elektronisk kommunikation med patienterne. Der påhviler således som anført ikke tandlægerne en forpligtelse til at tilbyde patienterne elektronisk kommunikation, herunder i forhold til tidsbestilling.

I forhold til den foreslåede forpligtelse til at tilbyde patienten elektronisk kommunikation og tidsbestilling bemærkes, at lovforslaget er ændret, således at det af den foreslåede § 57 i, stk. 2, i det fremsatte lovforslag, fremgår, at praktiserende tandlæger, der ønsker at yde tandlægehjælp, hvortil der ydes tilskud af regionsrådet, skal tilstræbe at give patienterne mulighed for elektronisk kommunikation, herunder elektronisk tidsbestilling og indkaldelse.

I forlængelse heraf bemærkes, at der ikke er foretaget ændringer for så vidt angår forpligtelsen til at etablere en indkaldelsesordning. Hertil bemærkes, at der er tale om en videreførelse af tandlægeoverenskomstens § 11, stk. 1, hvoraf fremgår, at tandlægen er forpligtet til at etablere en tilkaldeordning for alle patienter tilknyttet praksis, der skal sikre, at der etableres kontakt mellem patient og praksis f. eks. ved skriftligt tilkald, telefonisk tilkald eller ved at der ved tidligere behandlings afslutning aftales en ny tid. Den foreslåede § 57 i, stk. 3, er således en videreførelse af overenskomstens § 11, stk. 1.

M. Ejerskabsforhold og eventuel øget liberalisering

Danske Tandplejere foreslår, at det af loven kommer til at fremgå, at tandlæger der indgår i den foreslåede ordning, kan organisere tandlægevirksomheden som et fællesskab mellem to eller flere tandlægepraksis, herunder tandplejepsikis.

Praktiserende Tandlægers Organisation finder det uklart, om det er den enkelte region eller Danske Regioner, der skal godkende den enkelte tandlæges indtræden i ordningen. I den forbindelse finder man det utilstrækkeligt, at lovforslaget alene lægger op til at regionerne skal påse, at den enkelte tandlæge har fremsendt fornøden dokumentation for ejerforholdene.

Kommentar:

Hensigten med lovforslaget er at sikre borgernes fortsatte adgang til tandlægehjælp med offentligt tilskud ved at videreføre de vilkår og betingelser for tandlægehjælp til voksne, der hidtil har været reguleret af tandlægeoverenskomsten, i en situation, hvor tandlægeoverenskomsten er opsagt med virkning fra den 1. juni 2018.

Derfor lægger lovforslaget op til – i så vid udstrækning som muligt – at videreføre de eksisterende ejerskabsbestemmelser i tandlægeoverenskomsten. Konkret indebærer dette, at der vil blive fastsat vilkår for virksomhedsdrift og personligt ansvar, som modsvarer de

vilkår, som i dag er fastsat i tandlægeoverenskomstens bilag 3 "Regler om tandlægeklinikken som virksomhed".

I den politiske aftale af 28. februar 2018 om nye rammer for voksentandplejen er aftalepartierne herudover enige om igangsætte et arbejde, der skal undersøge modeller for voksentandplejen, og som bl.a. kan understøtte lavere og mere rimelige priser i tandplejen. Heri vil også indgå overvejelser omkring ejerskabs- og virksomhedsforhold.

Bemærkningerne har ikke ført til en ændring af lovforslaget.

N. Afregning

Praktiserende Tandlægers Organisation finder det uklart, om regionerne ensidigt vil kunne træffe beslutning om at kræve udbetalte tilskud tilbagebetalt, om der gælder særlige forældelsesfrister for krav om tilbagebetaling, og hvordan eventuel uenighed om krav om tilbagebetaling skal håndteres. Organisationen opfordrer til, at der indføres en form for voldgift, der kan afgøre eventuelle uenigheder mellem tandlæger og regioner.

Kommentar:

Hensigten med lovforslaget er at sikre borgernes fortsatte adgang til tandlægehjælp med offentligt tilskud ved at videreføre de vilkår og betingelser for tandlægehjælp til voksne, der hidtil har været reguleret af tandlægeoverenskomsten i en situation, hvor tandlægeoverenskomsten er opsagt med virkning fra den 1. juni 2018.

De foreslåede lovændringer vil være gældende indtil Folketinget – på baggrund af det kommende arbejde om nye rammer for voksentandplejen – kan tage stilling til en ny samlet model for voksentandplejen i Danmark. Et sådant lovforslag forventes fremsat i samlingen 2019-2020.

Det er derfor vurderingen, at de lovgivningsmæssige rammer vil have en så midlertidig karakter, at der ikke vil være behov for at indføre en særskilt forældelsesfrist i forbindelse med eventuelle krav om tilbagebetaling.

Uoverensstemmelser mellem en eller flere tandlæger og regionsrådene om beslutninger vedrørende tilbagebetaling af afregnede tilskud vil herudover være omfattet af den almindelige adgang til at søge sagen prøvet ved domstolene.

Bemærkningerne har ikke ført til en ændring af lovforslaget.

O. Tilbagebetalingsmekanisme

Praktiserende Tandlægers Organisation finder det uklart, hvordan modregning ved eventuel overskridelse af den fastsatte økonomiske ramme for området skal finde sted, herunder om modregningen også vil komme til at omfatte klinikker, der indtræder sent eller udtræder efter en kortere periode.

Tandlægeforeningen bemærker, at tandlægeoverenskomsten ikke indeholder bestemmelser, som forpligter tandlæger, der opsiger deres tiltræden til overenskomsten til at tilbagebetale tilskud, som de på patienternes vegne har oppebåret fra regionen, inden ydernummeret blev afmeldt. Tandlægeforeningen kan ikke se, hvilket grundlag der skulle være for at fastsætte bestemmelser af denne karakter for tandlæger, som opsiger fx i forbindelse med kliniksalg, overgang til status som ansat tandlæge eller pensionering.

Kommentar:

Sundheds- og Ældreministeriet skal hertil bemærke, at praktiserende tandlæger, der ønsker at yde tandlægehjælp, hvortil der ydes tilskud af regionsrådet, som en del af de vilkår for at indgå i ordningen, der opstilles med lovforslaget, vil kunne blive mødt af et krav om tilbagebetaling, hvis den fastsatte økonomiske ramme overskrides.

Muligheden for at rejse et tilbagebetalingskrav over for praktiserende tandlæger, som efterfølgende udtræder af ordningen, skal sikre, at en praktiserende tandlæge for eksempel ikke midlertidigt udtræder af ordningen alene med henblik på at undgå et kommende krav pr. en bestemt dato om tilbagebetaling af allerede afregnede tilskud.

Det er således ikke hensigten, at denne mulighed skal finde anvendelse over for tandlæger, som udtræder af ordningen i forbindelse med kliniskalg, overgang til status som ansat tandlæge eller pensionering.

På baggrund af de modtagne høringsvar er der fundet behov for at præcisere dette i bemærkningerne til lovforslaget.

P. Højestegrænser

Tandlægeforeningen bemærker, at i relation til fastsættelse af højestegrænser findes den gældende bestemmelse i overenskomstens § 31, stk. 7, ikke i tilstrækkeligt omfang indarbejdet i den foreslåede bestemmelse om regionernes forpligtelse til løbende at føre opgørelse over tandplejeydelser og adgangen til på baggrund heraf i tilfælde af afvigende ydelsesmønstre at fastsætte højestegrænser for afregning af tilskud.

Kommentar:

Af overenskomstens § 31, stk. 7 fremgår videre, at der ved undersøgelsen skal tages hensyn til alle forhold, som kan have indflydelse på afvigelsen, herunder f.eks. eventuelle forskelle i den enkelte tandlæges patientsammensætning med hensyn til køn, alder og andre særlige forhold vedrørende tandlægens patientsammensætning. De tandlæger i regionen, hvis gennemsnitlige antal ydelser pr. patient afviger med mere end nævnt i stk. 6, og hvor regionen finder, at der er behov for at iværksætte en nærmere undersøgelse, skal høres af regionen. Til brug ved høringen anvender regionen de i stk. 2 nævnte oplysninger. Tandlægen skal ved skriftlig henvendelse fra regionen opfordres til at fremsætte sine synspunkter.

Af bemærkningerne til lovforslagets § 64 f fremgår, at den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 64 f, stk. 3, vil blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om hyppighed og krav til indholdet af opgørelsen svarende til indholdet af de opgørelser, som regionen udarbejder i dag, jf. overenskomstens § 31. Endvidere fremgår, at bemyndigelsen samtidig vil blive anvendt til at fastsætte nærmere bestemmelser om regionernes anvendelse af højestegrænser over for de praktiserende tandlæger, er godkendt til at yde tandlægehjælp, hvortil der ydes tilskud af regionsrådet. Udgangspunktet vil her – dog i lyset af den samlede økonomiske ramme i medfør af lovforslagets § 64 d, stk. 1 – være de krav, som i dag er fastsat i overenskomstens § 31, stk. 9-11.

Bemærkningerne til bestemmelsen er præciseret, så det fremgår, at udgangspunktet – i lyset af den samlede økonomiske ramme i medfør af lovforslagets § 64 d, stk. 1 – vil være de krav som i dag er fastsat i overenskomstens § 31, stk. 7 og 9-11.

Q. Solnedgangsklausul (midlertidig lovændring)

Praktiserende Tandlægers Organisation bemærker, at der ikke er fastsat en dato for lovens ophør, ligesom ministeren ikke med forslaget er bemyndiget til administrativt at ophæve de foreslåede ændringer af sundhedsloven og foreslår, at der indføres en bestemmelse om lovens ophør.

Kommentar:

Hensigten med lovforslaget er at sikre borgernes fortsatte adgang til tandlægehjælp med offentligt tilskud ved at videreføre de vilkår og betingelser for tandlægehjælp til voksne, der hidtil har været reguleret af tandlægeoverenskomsten i en situation, hvor tandlægeoverenskomsten er opsagt med virkning fra den 1. juni 2018.

De foreslåede lovændringer vil være gældende indtil Folketinget – på baggrund af det kommende arbejde om nye rammer for voksentandplejen – kan tage stilling til en ny samlet model for voksentandplejen i Danmark. Et sådant lovforslag forventes fremsat i samlingen 2019-2020.

Bemærkningerne har ikke ført til ændringer af lovforslaget.

R. Databeskyttelsesforordningen

Datatilsynet gør opmærksom på, at databeskyttelsesforordningen får virkning fra den 25. maj 2018, og at behandling af personoplysninger, som foretages efter den 25. maj 2018, skal ske under iagttagelse af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven (jf. L 68 som fremsat den 25. oktober 2017 af Justitsministeriet og forventes at træde i kraft den 25. maj 2018). Datatilsynet går derfor ud fra, at den behandling af personoplysninger, der finder sted i medfør af lovforslaget, sker inden for rammerne af forordningen og loven.

Kommentar:

Behandling af personoplysninger, der finder sted i medfør af lovforslaget, vil skulle ske inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, der forventes at træde i kraft den 25. maj 2018.

Bemærkningerne til lovforslaget er udbygget med relevant beskrivelse af forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

S. Behov for øget optag på tandlægeskolerne

Praktiserende Tandlægers Organisation bemærker, at optaget på landets tandlægeskoler bør øges for at imødekomme det fremtidige behov for tandpleje, herunder navnlig i yderområderne. Organisationen anfører, at dette også kan få betydning for muligheden for at indgå aftale om stedfortrædende tandlæge.

Kommentar:

Sundheds- og Ældreministeriet har noteret sig Praktiserende Tandlægers Organisations synspunkt.

Bemærkningerne har ikke ført til ændringer af lovforslaget.